

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 12.9.2001
KOM(2001) 512 endelig

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

**OM GENNEMFØRELSEN AF MEDLEMSSTATERNES
BESKÆFTIGELSESPOLITIK**

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

Denne henstilling fra Kommissionen til Rådet er udarbejdet i henhold til traktatens artikel 128, stk. 4, og indgår i en pakke, som desuden indholder udkastet til den fælles beskæftigelsesrapport for 2001 og forslaget til en afgørelse fra Rådet om retningslinjer for beskæftigelsen for 2002. Henstillingen om gennemførelsen af medlemsstaternes beskæftigelsespolitik vil, når den er blevet vedtaget af Rådet, skulle anvendes til at fokusere den politiske indsats på særligt vigtige områder. Til dette formål indeholder henstillingen råd og vejledning til medlemsstaterne med hensyn til, hvordan beskæftigelsesretningslinjerne gennemføres.

Modtagelsen af henstillingerne for 2001

De første retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitik blev vedtaget den 14. februar 2000 som en del af beskæftigelsespakken 1999. Det seneste sæt henstillinger blev vedtaget af Rådet den 19. januar 2001 sammen med beskæftigelsesretningslinjerne for 2001. Selv om størstedelen af henstillingerne for 2001 tjente som ajourføring af de 52 henstillinger fra det foregående år, betonedede en række andre henstillinger nødvendigheden af, at medlemsstaterne udviklede strategier for livslang uddannelse og forbedrede kombinationen af deres politikker under de fire søjler i beskæftigelsesretningslinjerne, hvilket førte til en stigning i antallet af henstillinger til 58.

De nationale handlingsplaner, som medlemsstaterne forelagde i maj, og som blev evalueret i den fælles beskæftigelsesrapport for 2001, giver et billede af, hvordan henstillingerne og beskæftigelsesretningslinjerne er blevet gennemført i praksis. Selv om medlemsstaterne generelt modtog henstillingerne i en konstruktiv ånd, viser handlingsplanerne, at der er forskel på hvor langt medlemsstaterne er kommet med virkeliggørelsen, og i hvilken grad de gennemførte foranstaltninger er i overensstemmelse med beskæftigelsesretningslinjerne. Overordnet set er der fortsat en række betydelige svagheder, som skal afhjælpes, og der er behov for at videreføre reformen af de europæiske arbejdsmarkeder, især med tanke på de mindre gunstige økonomiske udsigter.

Henstillingerne for 2002

Når Rådet har vedtaget henstillingerne, gennemføres de af medlemsstaterne, som redegør for gennemførelsen i deres nationale handlingsplaner for 2002. Henstillingerne er baseret på resultaterne af Kommissionens gennemgang af de nationale handlingsplaner, som findes beskrevet i udkastet til den fælles beskæftigelsesrapport for 2001. Alt i alt førte gennemgangen af de nationale handlingsplaner til 57 foreslåede henstillinger, et antal, der svarer til sidste års, både totalt og pr. medlemsstat¹.

- de fleste henstillinger (48) er blevet ajourført ud fra de fremskridt, der er blevet gjort
- ni henstillinger er helt nye²
- kun i fire tilfælde var der anledning til at trække sidste års henstillinger tilbage.³

---

¹ En mindre til henholdsvis Danmark (om ligestillingsaspektet) og Portugal (sammenlægning af to henstillinger fra 2001). En mere til Irland om regionale uligheder.

² Det gælder henstillingerne om regionale uligevægte og aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger - se nedenfor - ligestillingsaspektet i Grækenland og livslang uddannelse i Østrig.

³ Dette gælder henstillingerne om ligestillingsaspektet i Danmark, om dialogen blandt arbejdsmarkedets parter i Luxembourg, om det statistiske system til overvågningsbrug i Nederlandene og om skattetrykket i Finland (hvor der er blevet vedtaget skattelettelser for 2002).

Den rækkefølge, som de nye henstillinger for de enkelte medlemsstater beskrives i, er ikke udtryk for en prioriteringsorden. Eftersom de fleste henstillinger er ajourførte gentagelser af sidste års henstillinger, bibeholdes sidste års rækkefølge (evalueringen i den fælles beskæftigelsesrapport følger også denne rækkefølge). De nye henstillinger findes derfor normalt til sidst.

Som det kræves i traktatens artikel 126 har Kommissionen ved udarbejdelsen af de foreslåede henstillinger omhyggeligt sørget for, at de er i overensstemmelse med de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik.

Selv om det kan være svært at foretage egentlige sammenligninger fra det ene år til det andet på grund af den gradvise ændring i indholdet af nogle af henstillingerne, er der nogle tydelige tematiske tendenser:

- Henstillingerne vedrørende kombinationen af politikker (policy-mix) er blevet mere specifikke, eftersom de er fokuseret på landespecifikke svagheder, f.eks. lav erhvervsfrekvens (set i forhold til Lissabon- og Stockholm-målene)⁴.
- Henstillinger vedrørende skatter og sociale ordninger, som før havde til formål at fremme bestemte grupper integration på arbejdsmarkedet (f.eks. ældre), retter sig nu mere generelt mod bredere målgrupper som ældre arbejdstagere, kvinder og indvandrere for at øge det samlede arbejdskraftudbud⁵.
- Henstillingerne om livslang uddannelse er blevet ændret og fokuserer nu på specifikke problemer såsom forskellen mellem arbejdsstyrkens kvalifikationer og de kvalifikationer, der efterspørges på arbejdsmarkedet, samt det forhold, at mange medlemsstater ikke har lagt en omfattende og sammenhængende strategi.
- Henstillingerne vedrørende ligestillingsproblematikken er blevet gjort mere specifikke, så de nu er orienteret mod bestemte problemer, især dagplejefaciliteter⁶.
- Flere nye henstillinger retter opmærksomheden mod problemet med regionale uligheder, ofte i sammenhæng med flaskehalsproblematikken, der blev fremhævet i en ny retningslinje i 2001⁷.
- Et antal henstillinger lægger større vægt på at øge effektiviteten af de aktive arbejdsmarkedspolitikker⁸.

---

⁴ Se Italien og Grækenland.

⁵ F.eks. Belgien, Danmark, Irland, Luxembourg, Nederlandene og Sverige.

⁶ F.eks. Tyskland, Grækenland, Spanien, Irland, Italien, Østrig og Portugal.

⁷ Belgien, Spanien, Irland og Finland (se også Tyskland og Italien).

⁸ Tyskland, Finland og Sverige.

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

OM GENNEMFØRELSEN AF MEDLEMSSTATERNES BESKÆFTIGELSESPOLITIK

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION -

som henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 128, stk. 4,

som henviser til Kommissionens henstilling af 12. september 2001,

som henviser til den fælles udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget og Udvalget for Økonomisk Politik⁹ og

som tager følgende i betragtning:

- (1) Rådet vedtog retningslinjerne for beskæftigelsen for 2001 ved afgørelse af 19. januar 2001¹⁰.
- (2) Det Europæiske Råd i Lissabon den 23.-24. marts 2000 enedes om en overordnet strategi for beskæftigelse, økonomisk reform og social samhørighed og forpligtede sig til at skabe betingelserne for fuld beskæftigelse; der blev i overensstemmelse hermed opstillet mål for erhvervsfrekvenserne, som skulle nås i 2010; disse blev suppleret på Det Europæiske Råds møde i Stockholm den 23.-24. marts 2001 med midtvejsmål for 2005 og med et nyt mål for 2010 for højere erhvervsfrekvens blandt de ældre.
- (3) Det Europæiske Råd i Nice den 7., 8. og 9. december vedtog den social- og arbejdsmarkedspolitiske dagsorden, hvori det hedder, at en tilbagevendende til fuld beskæftigelse kræver ambitiøse politiske planer for at øge erhvervsfrekvensen, nedbringe de regionale og kønsbetingede uligheder samt forbedre jobkvaliteten.
- (4) Rådet vedtog henstillingen om de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik den 15. juni 2001, og på Det Europæiske Råds møde i Amsterdam den 16. og 17. juni 1997 enedes man om en resolution om en stabilitets- og vækstpagt indeholdende forpligtelser for hver enkelt medlemsstat.
- (5) Medlemsstaterne bør gennemføre denne henstilling i overensstemmelse med de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik og navnlig arbejdsmarkedsdelen deri.
- (6) I den fælles beskæftigelsesrapport for 2001, der er udarbejdet i fællesskab af Rådet og Kommissionen, beskrives beskæftigelsessituationen i Fællesskabet, og der ses

---

⁹ Det er endnu ikke endeligt bekræftet, at udtalelsen er fælles.

¹⁰ EFT L 22 af 24.1.2001, s. 18.

nærmere på, i hvilket omfang medlemsstaterne ved gennemførelsen af deres beskæftigelsespolitik har fulgt retningslinjerne for beskæftigelsen og Rådets henstilling af 19. januar 2001 om gennemførelsen af medlemsstaternes beskæftigelsespolitik¹¹.

- (7) Rådet finder det på baggrund af gennemgangen af gennemførelsen af medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker hensigtsmæssigt at rette henstillinger til medlemsstaterne. Et sådant tiltag bør anvendes med måde, og henstillingerne bør fokusere på de væsentligste emner, og de bør være baseret på en solid og grundig analyse.
- (8) Når der gennemføres foranstaltninger for at supplere aktioner, som medlemsstaterne har iværksat som led i bestræbelserne på at opnå fuld beskæftigelse, skal medlemsstaternes kompetence respekteres.
- (9) Rådet anerkender den store indsats, som medlemsstaterne allerede har gjort for at gennemføre beskæftigelsesretningslinjerne og henstillingen af 19. januar 2001. Ved evalueringen af virkningen af disse politikker bør beskæftigelsesretningslinjernes flerårige perspektiv tages i betragtning.
- (10) Den indsats, som medlemsstaterne iværksætter på grundlag af retningslinjerne, bør orientere sig efter de fire søjler og følge en sammenhængende helhedsstrategi, der tager sigte på at opnå fuld beskæftigelse, idet der tages hensyn til medlemsstaternes forskellige udgangspositioner, udvikle og gennemføre globale og sammenhængende strategier for livslang uddannelse og indgå et omfattende partnerskab med arbejdsmarkedets parter; man bør i nødvendigt omfang være opmærksom på ligestillingsaspektet og behovet for at reducere de regionale uligheder, og fremskridtene under alle fire søjler skal evalueres på grundlag af indikatorer.
- (11) For at vende udviklingen i ungdoms- og langtidsledigheden skal alle unge tilbydes arbejde, inden de har været ledige i seks måneder, og alle voksne arbejdsløse skal have tilbud om en ny start, inden de har været arbejdsløse i tolv måneder.
- (12) Medlemsstaterne bør modernisere den offentlige arbejdsformidling.
- (13) Det er vigtigt at begrænse motivationsdæmpende forhold i skattesystemer og sociale ordninger for at sikre en højere erhvervsfrekvens blandt kvinder og ældre.
- (14) For at man kan skabe et konkurrencedygtigt og dynamisk vidensbaseret samfund, må der først opstilles nationale mål, ligesom der skal udvikles og etableres et system for livslang uddannelse omfattende grundskole, overbygningsklasser, ungdomsuddannelser, videregående uddannelse, efteruddannelse og erhvervsuddannelse; hertil kræves det, at alle de involverede parter, herunder offentlige myndigheder, arbejdsmarkedets parter og privatpersoner, engagerer sig aktivt, og at civilsamfundets organisationer yder et relevant bidrag.
- (15) Der er behov for en sammenhængende politik, der fremmer den sociale integration ved at støtte indslusningen af dårligt stillede grupper og enkeltpersoner på arbejdsmarkedet, og som bidrager til at bekæmpe forskelsbehandling i forbindelse med adgangen til arbejdsmarkedet og på arbejdsmarkedet.

---

¹¹ EFT L 22 af 24.1.2001, s. 27.

- (16) Der er behov for at skabe bedre vilkår for virksomhederne og give potentielle iværksættere den nødvendige forberedelse, som sætter dem i stand til at starte egen virksomhed, således at der skabes flere og mere dynamiske virksomheder og flere arbejdspladser. Det er nødvendigt at skabe de nødvendige rammer, for at det beskæftigelsesmæssige vækstpotentiale, som findes i servicesektoren, kan udnyttes.
- (17) Vedvarende jobskabelse kræver beskatningssystemer, der er mere beskæftigelsesvenlige, og hvor det nuværende høje skattetryk på arbejde flyttes over på andre beskatningsobjekter såsom energi og miljø.
- (18) Lokale beskæftigelsesfremmende initiativer bidrager i væsentligt omfang til virkeliggørelsen af de mål, som forfølges med den europæiske beskæftigelsesstrategi.
- (19) Etableringen af partnerskaber på alle tænkelige niveauer er nøglen til en modernisering af arbejdets tilrettelæggelse og til fremme af virksomhedernes og deres ansattes tilpasningsevne.
- (20) De kønsbetingede forskelle på arbejdsmarkedet - især med hensyn til beskæftigelse, arbejdsløshed og lønninger - og den ulige repræsentation af kønnene i de enkelte sektorer og erhverv, gør en overordnet strategi påkrævet, således at ligestillingsaspektet får den nødvendige opmærksomhed, og der iværksættes foranstaltninger, der gør det muligt at forene arbejde og familieliv bedre -

RETTER HERMED de henstillinger, som fremgår af bilaget, til de enkelte medlemsstater.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
[...] Formand

BILAG

I. BELGIEN

Problemer med udviklingen i beskæftigelsessituationen

Arbejdsmarkedssituationen i Belgien blev bedre i 2000 med en stigning i erhvervsfrekvensen til 60,5 %, hvilket dog stadig er væsentligt lavere end de 70 %, der blev vedtaget som mål i Lissabon. Man kunne konstatere et yderligere fald i arbejdsløsheden til 7 % (under EU-gennemsnittet på 8,2 %), og væksten i beskæftigelsen nåede op på EU-gennemsnittet (1,8 %). Der er dog en række gamle uafklarede forhold, som man kun langsomt er ved at finde en løsning på.

- Antallet af personer, som bliver langtidsledige, er stort, og på trods af at der er sket et yderligere fald, er det samlede antal langtidsledige - 3,8 % af arbejdsstyrken i 2000 - stadig større end EU-gennemsnittet.
- Andelen af beskæftigede blandt de ældre er stadig den laveste i EU (26,3 %, 11,4 procentpoint under EU-gennemsnittet), og kvindernes andel med 51,5 % er fortsat under EU-gennemsnittet.
- Skattetrykket på arbejde er stadig et af de højeste i EU.
- Der er behov for yderligere at modernisere arbejdets tilrettelæggelse med deltagelse af arbejdsmarkedets parter.
- Der er en åbenbar mangel på kvalificeret arbejdskraft og på arbejdskraft i almindelighed, og der er endnu ikke vedtaget en omfattende og sammenhængende strategi for livslang uddannelse.
- Beskæftigelsen udviser stadig store regionale uligheder.

En grundig analyse viser, at der må sættes yderligere ind på at gennemføre beskæftigelsesretningslinjerne og henstillingerne med hensyn til at iværksætte en forebyggende politik, især rettet mod de voksne, forbedre beskæftigelsessituationen for ældre og kvinder, lette skattetrykket på arbejde, udvikle et system for livslang uddannelse og øge arbejdskraftens mobilitet mellem regionerne.

Belgien bør derfor:

1. begrænse antallet af arbejdsløse, der glider over i langtidsledighed, ved at tage afgørende skridt til at iværksætte et passende system, som sikrer hurtig indgriben over for arbejdsløse voksne, og undersøge virkningen af den nye personaliserede strategi over for unge arbejdsløse
2. gøre en større indsats for at øge den samlede erhvervsfrekvens, især for kvinder og ældre; Belgien bør først og fremmest undersøge virkningen af de seneste foranstaltninger og overveje yderligere foranstaltninger for at forebygge, at arbejdstagere trækker sig tilbage fra arbejdsmarkedet i en relativ tidlig alder, og incitamentet for at forbedre ældres evne til at forblive på arbejdsmarkedet
3. træffe yderligere foranstaltninger til at nedbringe skattetrykket på arbejde, således at det bliver attraktivt for de ledige at komme i arbejde og for virksomhederne at skabe

nye job, føre nøje tilsyn med virkningen af de foranstaltninger, der allerede er truffet, herunder nedsættelse af socialsikringsbidragene, og styrke indsatsen for i samarbejde med arbejdsmarkedets parter at nå frem til en bedre kombination af tryghed og større fleksibilitet på arbejdsmarkedet

4. udvide - i samarbejde med alle berørte aktører - bestræbelserne på at udvikle og iværksætte en sammenhængende strategi for livslang uddannelse for at forebygge, at der opstår udækkede kvalifikationsbehov, for at gøre det mere attraktivt at tage en teknisk eller faglig uddannelse og for at skabe et mere solidt grundlag for den vidensbaserede økonomi og det vidensbaserede samfund
5. iværksætte en koordineret indsats for at øge arbejdskraftens mobilitet mellem regionerne ved at oplyse om beskæftigelsessituationen på de forskellige arbejdsmarkeder og ved at koordinere arbejdsmarkedspolitikkerne bedre.

II. DANMARK

Problemer med udviklingen i beskæftigelsessituationen

Arbejdsmarkedssituationen er fortsat meget gunstig med den højeste erhvervsfrekvens for kvinder i EU (71,6 %), en af de højeste erhvervsfrekvenser for mænd (80,8 %) og et af de laveste arbejdsløshedstal (4,7 %). Danmark har overgået Lissabon-målene, og de væsentligste problemer for Danmark er nu:

- Den samlede skattebyrde er stadig høj. Den beskedne forskel mellem overførselsindkomster og de laveste lønindkomster har indtil videre betydet, at skattereformerne kun har haft en begrænset indvirkning på incitamentet til at arbejde for lavindkomstgrupperne.
- Arbejdsmarkedet blev snævrere i 2000, samtidig med at en betragtelig del af befolkningen i den erhvervsdygtige alder er på efterløn eller modtager sociale ydelser, og erhvervsfrekvensen fortsat er lav blandt indvandrere.

En grundig analyse viser, at der må sættes yderligere ind på at gennemføre beskæftigelsesretningslinjerne og henstillingerne med hensyn til at lette skattetrykket og øge erhvervsfrekvensen.

Danmark bør derfor:

1. videreføre og føre nøje tilsyn med gennemførelsen af igangværende reformer med henblik på at nedbringe det samlede skattetryk på arbejde, især ved at sænke den høje marginalbeskatning af små og mellemstore indkomster
2. videreføre incitamenter til at få endnu flere i arbejde, navnlig ved at fortsætte bestræbelserne på at udvikle det rummelige arbejdsmarked og øge indsatsen for at integrere indvandrere på arbejdsmarkedet.

III. TYSKLAND

Problemer med udviklingen i beskæftigelsessituationen

En alt i alt positiv udvikling i beskæftigelsen og arbejdsløsheden i løbet af de senere år blev bekræftet i 2000. Den samlede erhvervsfrekvens ligger med 65,3 % over EU-gennemsnittet,

men den er stadig 5 procentpoint fra Lissabon-målet. De største udfordringer for det tyske arbejdsmarked:

- Der er et relativt langsomt fald i langtidsledigheden, som stadig rammer 4 % af arbejdsstyrken, og vedholdende regionale forskelle, især for arbejdsløshedens vedkommende, med de nye delstater som de hårdest ramte, hvortil kommer, at resultaterne af de aktive arbejdsmarkedspolitikker i den østlige del af landet er blandede.
- Erhvervsfrekvensen faldt en anelse til 37,3 % for personer mellem 55 og 64 år, og er dermed under EU-gennemsnittet
- Der er behov for at modernisere tilrettelæggelsen af arbejde og for en seriøs løbende indsats for livslang uddannelse for at overvinde kvalifikationskløften og generelt øge arbejdskraftens kvalifikationsniveau
- På trods af igangværende reformer er skattetrykket på arbejde fortsat højt
- Tyskland har en af de største kønsbetingede lønforskelle i EU og relativt få dagplejefaciliteter.

En grundig analyse viser, at der må sættes yderligere ind på at gennemføre beskæftigelsesretningslinjerne og henstillingerne med hensyn til at iværksætte en forebyggende politik, øge antallet af ældre erhvervsaktive, fremme livslang uddannelse, lette skattetrykket på arbejde og fremme lige muligheder.

Tyskland bør derfor:

1. for at nedbringe langtidsledigheden drastisk styrke bestræbelserne på at forhindre, at arbejdsløse glider over i langtidsledighed, især i den østlige del af landet og under hensyn til etniske minoriteter og indvandrere, og forbedre effektiviteten af de aktive arbejdsmarkedspolitikker
2. videreføre arbejdet med at fjerne hindringer og motivationsdæmpende faktorer, som bidrager til at holde ældre og andre risikogrupper ude af arbejdsmarkedet; undersøge og informere om igangværende og aftalte aktioners effektivitet og vedtage nye foranstaltninger for at forbedre de over 55-åriges beskæftigelsesevne
3. tage skridt til, eventuelt som led i "Alliance for Jobs", at gøre arbejdskontrakter og arbejdstilrettelæggelsen mere fleksibel; løse problemet med de udækkede kvalifikationsbehov på arbejdsmarkedet ved at gennemføre de aftalte forbedringer med hensyn til grund- og efteruddannelse og ved at udvikle en sammenhængende strategi for livslang uddannelse støttet på kvalitative og kvantitative mål; arbejdsmarkedsparterne og regeringen opfordres til hver på sit kompetenceområde at styrke indsatsen for at øge kvaliteten i efteruddannelse og indføre et system for godkendelse og anerkendelse af formel og ikke-formel uddannelse
4. videreføre arbejdet med at nedsætte skatter og sociale sikringsbidrag i den nederste del af lønskalaen, så det kan betale sig at arbejde, og så udsigterne til at komme i arbejde bliver realistiske og rimelige; undersøge og udarbejde en rapport om virkningerne af de gennemførte foranstaltninger

5. styrke indsatsen for at reducere forskellene mellem mænds og kvinders løn og se nærmere på, hvordan skattesystemet og de sociale ordninger påvirker kvindernes beskæftigelsessituation; skaffe flere dagplejefaciliteter, indføre mere familievenlige arbejdstider og skoletider; gennemførelsen af disse foranstaltninger bør foretages i samarbejde med alle berørte parter på alle niveauer og overvåges ved hjælp af passende kontrollable indikatorer og mål.

IV. GRÆKENLAND

Problemer med udviklingen i beskæftigelsessituationen

Grækenland har stadig en af de laveste erhvervsfrekvenser i EU (55,6% samlet og 40,9 % for kvindernes vedkommende, hvilket er betydeligt under Lissabon-målene). Arbejdsløsheden har nu stabiliseret sig på 11 % - en del over EU-gennemsnittet - med en vækst i beskæftigelsen, som udlignes af en langsigtet strukturel stigning i arbejdsstyrken. Langtidsledigheden er faldet til 6,2 %, men er stadig væsentlig højere end EU-gennemsnittet. Situationen afspejler følgende strukturelle problemer på arbejdsmarkedet:

- Erhvervsfrekvensen er lav, samtidig med at der er uudnyttet jobskabespotential i de små og mellemstore virksomheder og i servicesektoren.
- Selv om ungdomsarbejdsløsheden, arbejdsløsheden blandt kvinder og langtidsledigheden er høj, har de offentlige arbejdsformidlinger endnu ikke anlagt en forebyggende og personaliseret strategi. Der gøres en indsats for at overvåge statistiske data, men noget altomfattende system findes endnu ikke.
- I betragtning af de lave erhvervsfrekvenser bør der foretages en revision af skattesystemet og reglerne for pensionsrettigheder med henblik på at øge arbejdsstyrken.
- Reformerne i undervisningssektoren omfatter initiativer til udvikling af et system for livslang uddannelse, men der findes endnu ingen klar overordnet strategi, og både det almene og det faglige uddannelsessystem trænger til at blive forbedret yderligere.
- Arbejdets tilrettelæggelse kan moderniseres yderligere, bl.a. med hjælp fra arbejdsmarkedets parter.
- Der er store forskelle mellem erhvervsfrekvensen og arbejdsløshedstallene for mænd og kvinder. Problemet bør løses bl.a. ved at øge dagplejefaciliteterne.

En grundig analyse viser, at der må sættes yderligere ind på at gennemføre beskæftigelsesretningslinjerne og henstillingerne med hensyn til at iværksætte en overordnet politisk strategi, forebygge arbejdsløshed, reformere skattesystemet og de sociale ordninger, fremme livslang uddannelse, modernisere arbejdets tilrettelæggelse og integrere ligestillingsaspektet i alle politikker og aktioner.

Grækenland bør derfor:

1. forbedre den overordnede strategi, navnlig ved at udvikle et sæt velstrukturerede og velafbalancerede politikker for gennemførelsen af beskæftigelsesretningslinjerne på tværs af de fire søjler med det formål at øge beskæftigelsen og erhvervsfrekvensen, især for især kvinder og unge

2. fremskynde omstruktureringen af den offentlige arbejdsformidling og iværksætte afgørende og sammenhængende foranstaltninger for at forhindre unge og voksne arbejdstagere i at glide over i langtidsledighed, bl.a. ved hurtigt at indføre den personaliserede metode; forbedre statistikforvaltningen, således at de politiske indikatorer for forebyggelse og aktivering kan foreligge i god tid, og overvågningen af fremskridtene blive effektiv
3. undersøge og udrydde skævheder som følge enten af skat på arbejde eller af pensionsrettigheder og dermed gøre det mere attraktivt at arbejde
4. videreudvikle og gennemføre en sammenhængende strategi for livslang uddannelse, herunder opstilling af mål, øge investeringerne i og yderligere forbedre uddannelsessystemerne, herunder lærlinguddannelserne, for at forbedre arbejdsstyrkens kvalifikationer og opfylde arbejdsmarkedets behov
5. sikre fuldstændig gennemførelse af den nylige arbejdsmarkedsreformpakke og bygge videre på denne indsats ved at tilskynde til, at arbejdsmarkedets parter på alle relevante niveauer påtager sig konkrete forpligtelser i forbindelse med moderniseringen af arbejdets tilrettelæggelse, samtidig med at der sikres balance mellem fleksibilitet og tryghed
6. træffe effektive og sammenhængende foranstaltninger for at øge kvindernes erhvervsfrekvens og nedbringe forskellene mellem mænds og kvinders beskæftigelses- og arbejdsløshedssituation; til dette formål er der behov for at udvide pasningsmulighederne for børn og andre pasningskrævende personer.

V. SPANIEN

Problemer med udviklingen i beskæftigelsessituationen

Spanien har i de senere år oplevet en støt vækst i både økonomien og beskæftigelsen, men der er stadig store udfordringer at tage fat på:

- Arbejdsløsheden er stadig så høj som 14,1 %, selv om der er sket et markant fald siden 1996. Langtidsledigheden er også faldet, men især kvinderne er fortsat hårdt ramt af arbejdsløshed.
- Erhvervsfrekvensen er på 55 %, og selv om den er stigende, er den en af de laveste i EU, langt under Lissabon-målet. Selv om kvindernes erhvervsfrekvens har været stigende, er den fortsat en af de laveste i EU med 40,3 %. Forskellen mellem tallene for mænds og kvinders erhvervsfrekvens og arbejdsløshed (henholdsvis 29,6 og 10,8 procentpoint) er blandt de største i EU.
- På trods af det generelt lave uddannelsesnivea og de relativt få deltagere i efteruddannelse er der endnu ikke vedtaget en omfattende og sammenhængende strategi for livslang uddannelse.
- Ansættelse på tidsbegrænsede kontrakter er et udbredt fænomen. De fleste af disse midlertidige kontrakter er af kort varighed, og det er i overvejende grad kvinder og unge, der er ansat på sådanne kontrakter.
- De regionale uligheder er store, og den geografiske mobilitet meget lav.

En grundig analyse viser, at der må sættes yderligere ind på at gennemføre beskæftigelsesretningslinjerne og henstillingerne med hensyn til at aktivere de arbejdsløse og forebygge arbejdsløshed, integrere ligestillingsaspektet i alle politikker og aktioner, fremme livslang uddannelse, øge tilpasningsevnen og reducere de regionale uligheder.

Spanien bør derfor:

1. fuldføre moderniseringen og effektiviseringen af den offentlige arbejdsformidling og fremme gennemførelsen af den forebyggende strategi, især i forhold til de voksne arbejdsløse, så alle, der kan få gavn af den, inddrages; denne indsats bør omfatte færdiggørelsen af det statistiske overvågningssystem
2. træffe effektive og sammenhængende foranstaltninger for at øge den samlede erhvervsfrekvens og nedbringe forskellene mellem mænds og kvinders beskæftigelses- og arbejdsløshedssituation; som led i en strategi for integrering af ligestillingsaspektet i alle politikker og aktioner bør der opstilles mål for tilvejebringelse af plejefaciliteter for børn og andre med pasningsbehov, og man bør gå i gang med at virkeliggøre disse mål
3. gøre en energisk indsats for at fuldføre reformerne af erhvervsuddannelse, så de kommer til at inkludere en omfattende og sammenhængende strategi for livslang uddannelse, herunder opstilling af kontrollerbare mål, med det formål at hæve det generelle uddannelsesniveau, få flere voksne i gang med uddannelsesaktiviteter og hæve det lave kvalifikationsniveau samt udvikle ikke-formelle uddannelsesaktiviteter
4. yderligere modernisere arbejdsmarkedet og arbejdets tilrettelæggelse med aktiv deltagelse af arbejdsmarkedets parter med henblik på at nedbringe det store antal tidsbegrænsede ansættelseskontrakter og øge udbredelsen af deltidskontrakter
5. nedbringe de regionale uligheder i beskæftigelsen og arbejdsløsheden ved at fremme vilkår, som gør det lettere at skabe beskæftigelsesmuligheder i tilbagestående regioner og samtidig begrænse hindringerne for arbejdskraftens mobilitet.

VI. FRANKRIG

Problemer med udviklingen i beskæftigelsessituationen

Beskæftigelsessituationen er i fortsat bedring. Med 62,2 % nærmer den samlede erhvervsfrekvens sig EU-gennemsnittet, medens kvindernes erhvervsfrekvens allerede har overhalet EU-gennemsnittet. Der består imidlertid nogle meget vigtige strukturelle problemer:

- Erhvervsfrekvensen blandt de 55-64-årige er steget i 2000, men ligger stadig en hel del under EU-gennemsnittet (29,7 % mod 37,7 %).
- Der er sket fremskridt, men marginalsakten er stadig forholdsvis høj.
- Arbejdsløsheden holder sig fortsat over EU-gennemsnittet (9,5 % mod 8,2 %), og der synes derfor at være behov for at videreføre og evaluere de programmer, hvormed den forebyggende strategi gennemføres.
- Moderniseringen af arbejdets tilrettelæggelse bør videreføres. Gennemførelsen af lovgivning om arbejdstid bliver en ny stor udfordring for de små virksomheder.

- Der bør gøres en indsats for at fremme livslang uddannelse, og den sociale dialog om dette emne bør styrkes.

En grundig analyse viser, at der må sættes yderligere ind på at gennemføre beskæftigelsesretningslinjerne og henstillingerne med hensyn til at øge antallet af ældre erhvervsaktive, lette skattetrykket på arbejde, forebygge arbejdsløshed, gennemføre lovgivningen om 35-timers arbejdsuge samt fremme livslang uddannelse.

Frankrig bør derfor:

1. styrke indsatsen for at modvirke, at de ældre arbejdstagere forlader arbejdsmarkedet for tidligt, og til dette formål - med deltagelse af arbejdsmarkedets parter - udvikle en mere sammenhængende strategi for at forlænge den erhvervsaktive alder
2. med udgangspunkt i de nylige reformer af skattesystemet og de sociale ordninger fortsætte med at gennemføre og føre tilsyn med virkningerne af politiske foranstaltninger, der skal tilskynde arbejdstagerne til at søge arbejde eller blive i arbejde, navnlig foranstaltninger, som retter sig mod mindre kvalificeret arbejdskraft og lavtlønnede grupper
3. fortsætte gennemførelsen af personaliserede ordninger for tidlig indgriben over for arbejdsløse, undersøge gennemslagskraften af og udarbejde en rapport om gennemførelsen af de personaliserede handlingsplaner som led i Ny Start-initiativet, evaluere virkningerne på mellemlangt sigt af den igangværende indsats for at skabe beskæftigelsesmuligheder for unge
4. intensivere bestræbelserne på at modernisere arbejdets tilrettelæggelse, så tryghed bedre lader sig kombinere med tilpasningsevne, og det bliver nemmere at komme i arbejde; føre nøje tilsyn med nettovirkningerne af gennemførelsen af lovgivningen om 35-timers arbejdsuge, især for små virksomheder
5. fortsætte bestræbelserne på som led i den sociale dialog at effektivisere efteruddannelsessystemet og fremme en sammenhængende strategi for livslang uddannelse.

VII. IRLAND

Problemer med udviklingen i beskæftigelsessituationen

Irlands økonomiske og beskæftigelsesmæssige resultater har været særdeles gode. I 2000 var den samlede erhvervsfrekvens med 65,1 % for andet år i træk højere end EU-gennemsnittet, og de i forvejen lave arbejdsløshedstal vedblev at falde for alle kategorier. Denne udvikling tyder på en yderligere indsnævring af arbejdsmarkedet, og der er stadig nogle strukturelle problemer:

- Medens den stigende mangel på arbejdskraft i løbet af de senere år har skabt et inflatorisk lønpres, er kvindernes erhvervsfrekvens (på trods af nylige stigninger) kun lige nået op på EU-gennemsnittet (54 %), så de kønsbetingede forskelle på arbejdsmarkedet er fortsat høje.
- I denne sammenhæng spiller den meget lave deltagelse i efteruddannelserne en rolle. Der er behov for at få sat skub i efteruddannelserne, især blandt de erhvervsaktive.

- Betragtelige regionale uligheder - i erhvervsfrekvensen og i arbejdsløsheden og desuden i uddannelses- og lønniveauet - udgør en risiko for den stabile og velafbalancerede udvikling.

En grundig analyse viser, at der må sættes yderligere ind på at gennemføre beskæftigelsesretningslinjerne og henstillingerne med hensyn til at øge erhvervsfrekvensen, især blandt kvinderne, fremme livslang uddannelse, især via virksomhedernes egne uddannelsesprogrammer, og afhjælpe de regionale uligheder.

Irland bør derfor:

1. videreføre helhedsstrategien med henblik på at øge arbejdsstyrken og erhvervsfrekvensen; navnlig skal der arbejdes på at få endnu flere ikke erhvervsaktive personer, navnlig kvinder, ud på arbejdsmarkedet ved at fjerne hindringerne i skattesystemet, skabe flere dagplejefaciliteter til rimelige priser og nedbringe de kønsbetingede lønforskelle
2. fortsætte indsatsen for at opretholde væksten i produktiviteten og opkvalificere arbejdsstyrken med mere vægt på efteruddannelse ude i virksomhederne og videreudvikling af systemet for livslang uddannelse, herunder opstilling af overordnede mål, og i denne sammenhæng tilskynde til aktiv deltagelse fra arbejdsmarkedsparternes side ved gennemførelsen af programmet for velstand og fairness
3. som led i programmet for geografisk strategi, forsøge at afhjælpe den ulige fordeling af beskæftigelse, arbejdsløshed, jobskabelse og menneskelige ressourcer mellem de forskellige regioner i Irland.

VIII. ITALIEN

Problemer med udviklingen i beskæftigelsessituationen

Som det foregående år steg beskæftigelsen, og arbejdsløsheden faldt i 2000. På trods af forbedringerne er der dog adskillige problemer på det italienske arbejdsmarked, som endnu ikke er blevet løst:

- Den lave erhvervsfrekvens på 53,5 % er stadig cirka 10 procentpoint under EU-gennemsnittet og langt under Lissabon-målet. Kvindernes erhvervsfrekvens (39,6 %) er den laveste i EU, og ældre menneskers erhvervsfrekvens er en af de laveste (27,8 %).
- Der er behov for en yderligere modernisering af arbejdets tilrettelæggelse. Den planlagte generelle revision af det sociale sikringssystem blev udskudt for anden gang.
- Arbejdsløsheden faldt til 10,5 %, men ligger fortsat næsten 2 procentpoint over EU-gennemsnittet. De regionale uligheder er anseelige med arbejdsløshedstal fra mindre end 5 % til over 20 % på trods af den stigende vækst, der har kunnet konstateres i syden.
- Den store forskel mellem mænds og kvinders erhvervsfrekvens er med 27,9 procentpoint karakteristisk for arbejdsmarkedet, især i de sydlige regioner, og

kvindernes arbejdsløshed er med 14,4 % næsten dobbelt så høj som mændenes, der er på 8 %.

- I betragtning af det generelt lave uddannelsesniveau og de relativt få deltagere i efteruddannelse er der behov for at forbedre strategien for livslang uddannelse, også over for dem der allerede er i arbejde.

En grundig analyse viser, at der må sættes yderligere ind på at gennemføre beskæftigelsesretningslinjerne og henstillingerne med hensyn til at finde den rette kombination af politikker, fremme væksten i beskæftigelsen, nedbringe de regionale uligevægte, bekæmpe sort arbejde, reformere skattesystemet og de sociale ordninger, aktivere de arbejdsløse og forebygge arbejdsløshed, integrere ligestillingsaspektet i alle politikker og aktioner og udrydde de kønsbetingede forskelle samt fremme livslang uddannelse.

Italien bør derfor:

1. videreføre politiske reformer for at understøtte væksten i erhvervsfrekvensen, navnlig for kvinder; arbejdsmarkedets parter bør inddrages aktivt i reformarbejdet, som bør tilstræbe at løse problemerne med de regionale uligevægte via en yderligere styrkelse af politikkerne til forbedring af beskæftigelsesegnetheden og ved at fremme jobskabelse og bekæmpe sort arbejde
2. fortsætte bestræbelserne på at skabe et mere fleksibelt marked, så tryghed bedre lader sig kombinere med tilpasningsevne, og det bliver nemmere at komme i arbejde; fortsætte reformen af pensionssystemet i form af den revision, der ifølge planerne skal foretages i 2001, og iværksætte den planlagte gennemgang af andre sociale ordninger for at bremse udvandringen fra arbejdsmarkedet; gå videre med bestræbelserne på at lette skattebyrden, især for lavtlønsgrupper og lavtkvalificerede arbejdere
3. tage yderligere skridt som led i foranstaltningerne for at forbedre beskæftigelsesegnetheden for at forhindre unge og voksne arbejdsløse i at glide over i langtidsledighed; en sådan indsats bør omfatte: fuld gennemførelse af reformen af de offentlige arbejdsformidlinger over hele landet, hurtig indførelse af beskæftigelsesinformationssystemet, og videreførelse af det igangværende arbejde med at forbedre det statistiske overvågningssystem
4. effektivisere de aktive arbejdsmarkedspolitikker og gennemføre specifikke foranstaltninger for at nedbringe de store forskelle mellem mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse og arbejdsløshed som led i en overordnet strategi for integrering af ligestillingsaspektet i alle politikker og aktioner, bl.a. ved at opstille mål for tilvejebringelse af pasningsordninger for børn og andre med pasningsbehov
5. styrke indsatsen for at få vedtaget og gennemført en sammenhængende strategi for livslang uddannelse, herunder opstilling af mål; arbejdsmarkedsparterne bør fortsætte bestræbelserne på at skabe flere uddannelsesmuligheder for arbejdsstyrken.

IX. LUXEMBOURG

Problemer med udviklingen i beskæftigelsessituationen

Vilkårene er gunstige på det luxembourgske arbejdsmarked, understøttet af en stærk økonomisk vækst (8,5 %) og en stigning i beskæftigelsen (5,5 %). Arbejdsløshedsprocenten er stadig den laveste i EU (2,4 %). Der er dog stadig visse strukturelle problemer:

- Erhvervsfrekvensen (62,9 %) ligger fortsat under de fælles målsætninger på trods af en meget fin beskæftigelsessituation, som dog i vidt omfang skyldes et stort antal grænsearbejdere. Erhvervsfrekvensen er i særlig grad lav for ældre arbejdstagere (27,4 %) og for kvinderne (50,3 %), om end disse tal har været stigende siden 1996.
- Forskellen mellem mænds og kvinders erhvervsfrekvens er med 24,8 procentpoint en af de største i EU.
- Indsatsen på efteruddannelsesområdet skal fortsættes for at tilfredsstille de krav, der stilles i en moderne og dynamisk økonomi.

En grundig analyse viser, at der må sættes yderligere ind på at gennemføre beskæftigelsesretningslinjerne og henstillingerne med hensyn til at få flere ældre og kvinder ud på arbejdsmarkedet og sikre en bedre sammenhæng mellem almen uddannelse og erhvervsuddannelse livet igennem.

Luxembourg bør derfor:

1. styrke indsatsen for at øge erhvervsfrekvensen væsentligt blandt arbejdstagere over 55 år ved at revidere førtids- og invalidepensionsordningerne
2. øge bestræbelserne på at få flere kvinder ud på arbejdsmarkedet ved at skabe bedre muligheder for at forene arbejds- og familieliv, ved at anspore kvinderne til at genoptage arbejdet efter længere perioder uden for arbejdsmarkedet og ved at vedtage foranstaltninger til fremme af ligestillingen mellem mænd og kvinder, især på lønområdet
3. sikre en effektiv gennemførelse af rammelovgivningen om efteruddannelse med aktiv og engageret bistand fra arbejdsmarkedets parter, forebygge, at de unge forlader skolen for tidligt, og foretage en revision af det samlede uddannelsessystem for at opnå en bedre sammenhæng mellem de forskellige sektorer for almen uddannelse og for erhvervsuddannelse.

X. NEDERLANDENE

Problemer med udviklingen i beskæftigelsessituationen

I Nederlandene udviklede beskæftigelsessituationen sig positivt i 2000, og erhvervsfrekvensen (73,2 % samlet og 63,7 % for kvinder) er klart over EU-gennemsnittet og Lissabon-målene. Det officielle arbejdsløshedstal fortsatte sit fald i 2000, til under 3 %, hvilket er væsentligt under EU-gennemsnittet. Arbejdsmarkedet er imidlertid præget af en væsentlig strukturel skævhed:

- På trods af en begyndende arbejdskraftmangel er arbejdsstyrken begrænset af, at en stor del af befolkningen i den erhvervsaktive alder er på invalidepension, arbejdsløshedsunderstøttelse eller bistandshjælp.

En grundig analyse viser, at der må sættes yderligere ind på at gennemføre beskæftigelsesretningslinjerne og henstillingerne med hensyn til at øge arbejdsstyrken og reformere de sociale ordninger.

Nederlandene bør derfor:

1. ud over foranstaltninger for at begrænse antallet af personer, som kommer på invalidepension, udvikle effektive politikker, som gør det muligt at reintegrere personer, som modtager en sådan pension, i stillinger, som deres arbejdsevne tillader dem at udføre
2. for at udnytte enhver potentiel arbejdskraftressource og nedbringe antallet af ikke erhvervsaktive personer, se nærmere på problemet med sammenfaldende ydelser, herunder lokale leveomkostningsbidrag til lavindkomstmodtagere.

XI. ØSTRIG

Problemer med udviklingen i beskæftigelsessituationen

Situationen på det østrigske arbejdsmarked forbedredes sidste år, da den samlede beskæftigelse nåede op på 68,3 % (59,4 % for kvinder), hvilket er tæt på den målsætning, som blev opstillet på topmødet i Lissabon, og pænt over EU-gennemsnittet. Den samlede arbejdsløshed blev reduceret til 3,7 % i 2000 og sammen med ungdom- og langtidsledigheden er den stadig blandt de laveste i EU. På trods af disse generelt gode resultater, er arbejdsmarkedet endnu ikke frit for strukturelle problemer:

- Der er behov for at sikre udbuddet af arbejdskraft på et stadig snævrere arbejdsmarked, og der vil i denne forbindelse være rige muligheder for at få flere ældre og lavtlønnede samt etniske minoriteter og indvandrere i arbejde.
- Der er stadig en markant forskel mellem mændenes og kvindernes erhvervsfrekvens, og forskellen mellem mænds og kvinders løn er en af de største i EU. Der er behov for nye foranstaltninger for at gøre det lettere at forene arbejds- og familieliv. Østrig er et af de lande, der har de færreste dagplejefaciliteter set i forhold til befolkningens størrelse. Der er behov for en forbedring på dette område.
- Der mangler stadig en omfattende og sammenhængende strategi for livslang uddannelse med kvantitative mål og med deltagelse af alle de relevante parter.

En grundig analyse viser, at der må sættes yderligere ind på at gennemføre beskæftigelsesretningslinjerne og henstillingerne med hensyn til at øge antallet af erhvervsaktive, fremme ligestillingen og tilvejebringe dagplejefaciliteter samt fremme livslang uddannelse.

Østrig bør derfor:

1. udvikle politikker, som kan sikre et tilstrækkeligt arbejdskraftudbud i fremtiden; i denne sammenhæng bør Østrig fortsætte og udvide reformen af skattesystemet og de sociale ordninger for at få flere ældre, ufaglærte og lavtlønnede i arbejde og tilstræbe ligestilling for etniske minoriteter og indvandrere på arbejdsmarkedet
2. udvikle en målrettet strategi for i samarbejde med arbejdsmarkedets parter at udligne lønforskellene mellem mænd og kvinder og fremme aktioner på alle niveauer for at

fjerne de kønsbetingede forskelle på arbejdsmarkedet ved at forbedre dagplejefaciliteterne og gøre det lettere at forene arbejds- og familieliv

3. vedtage og indføre en omfattende og sammenhængende strategi for livslang uddannelse i samråd med alle de involverede parter; strategien skal indeholde indikatorer og nationale kvantitative mål, og den skal sikre, at de nødvendige midler stilles til rådighed for at støtte strukturelle forbindelser mellem obligatorisk undervisning og videregående uddannelse, basisuddannelse og efteruddannelse samt voksenundervisning.

XII. PORTUGAL

Problemer med udviklingen i beskæftigelsessituationen

Beskæftigelsessituationen er blevet yderligere forbedret og er med en samlet erhvervsfrekvens på 68,3 % tæt på Lissabon-målet. Med 4,2 % er arbejdsløsheden blandt de laveste i EU, og langtidsledigheden er lav (2,7 %). Arbejdsmarkedet lider imidlertid af nogle strukturelle svagheder, som bør afhjælpes:

- I betragtning af det generelt lave uddannelsesniveau, de relativt få deltagere i efteruddannelse og det forhold, at andelen af elever, der forlader skolen i en tidlig alder, (på trods af et fald) er det højeste i EU 43,1%, er der behov for at forbedre ordningerne for livslang uddannelse.
- Der er fortsat behov for en aktiv indsats fra arbejdsmarkedsparternes side, for at opgaverne på det portugisiske arbejdsmarked kan løses, navnlig højnelse af det lave kvalifikationsniveau og modernisering af arbejdets tilrettelæggelse og arbejdsforholdene.
- Portugal har opnået gode resultater, for så vidt angår kvindernes erhvervsfrekvens, som nu er nået op på de 60 %, der blev sat som mål på Lissabon-topmødet. Imidlertid ser man på det portugisiske arbejdsmarked et af de mest udtalte eksempler i EU på ulige repræsentation af mænd og kvinder i de forskellige sektorer.

En grundig analyse viser, at der må sættes yderligere ind på at gennemføre beskæftigelsesretningslinjerne og henstillingerne med hensyn til at fremme livslang uddannelse, samarbejde mellem arbejdsmarkedets parter og en mere ligelig repræsentation af mænd og kvinder i de forskellige sektorer på arbejdsmarkedet.

Portugal bør derfor:

1. koordinere strategien for livslang uddannelse bedre ved at forbedre systemerne for almen og faglig uddannelse for at undgå mangel på kvalificeret arbejdskraft, øge udbuddet af kvalificeret arbejdskraft og derved fremme skabelsen af job for personer med kvalifikationer på mellemhøjt og højt niveau og øge arbejdsstyrkens produktivitet
2. tilskynde til indgåelse af partnerskaber og tilskynde arbejdsmarkedets parter til at forpligte sig til at gøre en indsats på konkrete områder, navnlig med hensyn til modernisering af arbejdets tilrettelæggelse, justering af arbejdsforholdene, herunder arbejdsmarkedslovgivning, og samtidig føre nøje tilsyn med gennemførelsen af de aftaler, som regeringen allerede har indgået med arbejdsmarkedsparterne

3. skabe betingelser for, at arbejde og familieliv kan forenes, især ved en udvidelse af børnepasningsfaciliteterne, og undersøge nye metoder til at opnå en mere ligelig fordeling af mænd og kvinder i de forskellige sektorer.

XIII. FINLAND

Problemer med udviklingen i beskæftigelsessituationen

Finland har i de seneste fem år oplevet en kraftig økonomisk vækst med en samlet erhvervsfrekvens, som med 67,5 % er tæt på Lissabon-målet, og en erhvervsfrekvens for kvinder, der med 64,4 % overstiger både EU-gennemsnittet og Lissabon-målet. Alligevel er der stadig en række større strukturelle problemer:

- Den samlede arbejdsløshed er med 9,8 % stadig høj. Især er der grund til bekymring hvad angår ungdomsarbejdsløsheden og langtidsledigheden for ældre arbejdstagere. Arbejdsløshedssituationen udviser også store regionale forskelle.
- Finland har en høj erhvervsfrekvens for kvinder, og ligestillingspolitikkerne er veludviklede. Imidlertid ser man på det finske arbejdsmarked et af de mest udtalte eksempler i EU på ulige repræsentation af mænd og kvinder i de forskellige sektorer og erhverv, og desuden er der store lønforskelle mellem mænd og kvinder.
- Finland mangler kvalificeret arbejdskraft i adskillige sektorer (både på højere og lavere kvalifikationsniveau) og i nogle regioner. Resultatet af aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger i form af ansættelseskontrakter til deltagerne er blandede.

En grundig analyse viser, at der må sættes yderligere ind på at gennemføre beskæftigelsesretningslinjerne og henstillingerne med hensyn til at få flere i arbejde via incitamenter over skattesystemet og de sociale ordninger, og løse problemerne med lønforskellene, den skæve kønsfordeling på arbejdsmarkedet og de regionale uligheder.

Finland bør derfor:

1. gå videre med reformen af de bestående skattesystemer og sociale ordninger for at få flere ud på arbejdsmarkedet og sikre arbejdskraftudbuddet; især styrke indsatsen for at reducere den høje effektive marginalbeskatning af især lavtlønnede og forbedre incitamenterne i de sociale ordninger, navnlig pensionsordningerne, til at tage arbejde eller til at blive på arbejdsmarkedet længere
2. i forbindelse med den generelle integrering af kønsaspektet træffe passende foranstaltninger til at udrydde lønforskelle og fortsætte indsatsen for at sikre en mere lige repræsentation af mænd og kvinder i både erhverv og sektorer
3. effektivisere og forbedre de aktive arbejdsmarkedsprogrammer med det formål at bekæmpe arbejdsløsheden og reducere de regionale uligevægte og flaskehalsene på arbejdsmarkedet, idet opmærksomheden især bør rettes mod de langtidsledige og ungdomsarbejdsløsheden.

XIV. SVERIGE

Problemer med udviklingen i beskæftigelsessituationen

En samlet erhvervsfrekvens på 73 % og en erhvervsfrekvens for kvinder på 71 % placerer Sverige blandt de lande, der har de bedste resultater i EU, og begge tal overstiger Lissabonmålene. Den samlede arbejdsløshed faldt til 5,9 % i 2000. Der er dog fortsat en række strukturelle problemer på arbejdsmarkedet:

- Et stort antal personer i den erhvervsaktive alder er afhængige af overførselsindkomster: Skattetrykket på arbejde er stadig højt, og der er muligheder for at revidere skattesystemet og de sociale ordninger, så det bliver mere attraktivt at arbejde.
- Sverige har en høj erhvervsfrekvens for kvinder og ligestillingspolitikkerne er veludviklede. Ikke desto mindre er det svenske arbejdsmarked et af de mest kønsopdelte i EU, set hen over både sektorer og erhverv.
- Der er betydelige forskelle i arbejdsløshedssituationen i de forskellige regioner, og de etniske minoriteters og indvandrernes situation på arbejdsmarkedet kunne forbedres. Resultaterne af de forskellige former for aktive arbejdsmarkedspolitikker er blandede.

En grundig analyse viser, at der må sættes yderligere ind på at gennemføre beskæftigelsesretningslinjerne og henstillingerne med hensyn til at lette skattetrykket på arbejde og reformere skattesystemet og de sociale ordninger for at gøre det mere attraktivt at arbejde, rette op på den skæve kønsfordeling på arbejdsmarkedet, og øge effektiviteten af de aktive arbejdsmarkedspolitikker.

Sverige bør derfor:

1. videreføre reformer, herunder opstilling af mål under hensyntagen til den nationale situation, for at lette det kraftige skattetryk på arbejde væsentligt, navnlig for lavindkomstgrupper; videreføre reformer af skattesystemet og de sociale ordninger for at gøre det mere attraktivt at arbejde
2. tage nye initiativer til at løse problemet med den skæve fordeling af mænd og kvinder (i både sektorer og erhverv) som led i de reformer til integrering af ligestillingsaspektet i alle politikker og aktioner, som blev påbegyndt i 1999
3. undersøge, om de aktive arbejdsmarkedsprogrammer fungerer tilfredsstillende, især i forhold til langtidsledigheden og i denne sammenhæng især i forhold til de etniske minoriteters og indvandrernes behov.

XV. DET FORENEDE KONGERIGE

Problemer med udviklingen i beskæftigelsessituationen

I UK steg beskæftigelsen yderligere i 2000 og med henholdsvis 77,8 % og 64,6 % ligger mændenes og kvindernes erhvervsfrekvens pænt over EU-gennemsnittet og Lissabonmålene. Arbejdsløsheden fortsatte sit fald i 2000 til 5,5 %, hvilket er under EU-gennemsnittet. Der er dog stadig store strukturelle problemer:

- Til trods for at arbejdsmarkedsparternes rolle er blevet mere markant og synlig, er der ingen generel strategi på nationalt plan for arbejdsmarkedsparternes deltagelse, som derfor er begrænset til et antal specifikke områder.

- Selv om udviklingen går den rigtige vej, er der stadig store lønforskelle mellem mænd og kvinder, og ligesom den skæve kønsfordeling på arbejdsmarkedet (både i erhverv og sektorer) er de større end EU-gennemsnittet. Det er vigtigt i denne forbindelse at sørge for tilstrækkelige og økonomisk overkommelige pasningsmuligheder for børn - udviklingen på dette område begynder at gå i den rigtige retning.
- Omfanget af nye langtidsledige blandt unge og voksne faldt kun lidt i 2000 (til henholdsvis 16 % og 10 %), hvilket stadig er temmelig højt. Den økonomiske inaktivitet, langtidsledigheden og den lave erhvervsfrekvens er koncentreret om husholdninger, hvor ingen er i arbejde, bestemte områder og særligt dårligt stillede grupper (enlige forsørgere, visse etniske minoriteter, ældre arbejdstagere, handicappede og lavtkvalificerede personer).
- Det forhold, at arbejdsstyrkens grundlæggende kvalifikationsniveau er lavt, bidrager til en begyndende mangel på kvalificeret arbejdskraft og er skyld i, at arbejdsstyrkens produktivitet på trods af forbedringer i den senere tid stadig er lav.

En grundig analyse viser, at der må sættes yderligere ind på at gennemføre beskæftigelsesretningslinjerne og henstillingerne med hensyn til at inddrage arbejdsmarkedets parter i et samarbejde, rette op på den skæve kønsfordeling på arbejdsmarkedet, iværksætte aktiveringsforanstaltninger, især for voksne og dårligt stillede grupper, og satse på uddannelse via praktisk arbejde som led i indsatsen for at afhjælpe arbejdsmarkedets udækkede kvalifikationsbehov.

Det Forenede Kongerige bør derfor:

1. yderligere fremme samarbejdet mellem arbejdsmarkedets parter på nationalt plan for at forbedre udviklingen og gennemførelsen af politikker; navnlig bør der sættes på at øge produktiviteten og kvalifikationsniveauet og modernisere arbejdslivet
2. styrke indsatsen for at nedbringe lønforskellene og afhjælpe den ulige repræsentation af mænd og kvinder i forskellige erhverv og sektorer ved at inddrage alle de relevante aktører, herunder arbejdsmarkedets parter, og gøre det muligt at føre tilsyn ved hjælp af passende indikatorer og mål; fortsætte gennemførelsen af og tilsynet med de foranstaltninger, der er blevet truffet med henblik på at skaffe flere økonomisk overkommelige børnepasningsfaciliteter
3. styrke de arbejdsmarkedspolitiske foranstaltninger for at få voksne arbejdsløse i arbejde inden 12 måneders ledighed som supplement til den støtte, der ydes via Jobseekers' Allowance (ydelse til aktive arbejdssøgende) og ordningerne for effektivere jobsøgning; i denne sammenhæng bør der tages specielt hensyn til grupper med særlige problemer på arbejdsmarkedet
4. styrke den nuværende indsats for at fremme og udvikle uddannelse via praktisk arbejde med henblik på at afhjælpe det stigende problem med udækkede kvalifikationsbehov på arbejdsmarkedet og arbejdsstyrkens ringe grundlæggende færdigheder.